Для вас, історики майбутні,
Наш біль — рядки холодних слів!
О, золоті делекі будні
Серед родючих вільних нив!

Забудь про вистраждані свята,
Що в них росила землю кров!
Мовчи, мовчи, душе підтята,—
— Агов!

Якийсь дідок нудний напише,—
Війна і робітничий рух...
О, тихше!
— Біль не вщух!